

РЕШЕНИЕ

№ 7424

гр. София, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9416** по описа за **2023** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална дирекция «Автомобилна администрация» (РДАА) [населено място] към Изпълнителна агенция «Автомобилна администрация» (И.) срещу Решение № 3940 от 20.08.2023 г. по нахд № 5969/2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 94-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 42-0004859 от 04.01.2023 г., издадено от директора на РДАА [населено място], с което на основание чл.96г, ал.1, предл.2-ро от Закона за автомобилните превози (ЗАвПр) на «Парадокс Консулт 90» ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл.7а, ал.2, предл.3-то от ЗАвПр.

Касаторът поддържа, че решението е постановено при неправилно установена фактическа обстановка, в нарушение на материалния и процесуален закон. Твърди, че измененията на Наредба №36/15.05.2006 г. за изискванията за психологическата годност и условията и реда за провеждане на психологическите изисквания на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС (Наредба №36/15.05.2006 г.), влезли в сила на 22.10.2022 г., са свързани единствено с преценката за валидност (срочност) на удостоверенията за психологическа годност

(УПГ), поради което могат да се обсъждат с оглед приложението на чл. 3, ал. 2 ЗАНН само в казусите, в които са санкционирани водачите, попадащи в обхвата на чл. 1, ал. 1 от Наредба № 36/15.05.2006 г., каквито са нарушенията по чл. 18, ал. 1, т. 4 от Наредба № 34/06.12.1999 г. за таксиметров превоз на пътници и чл. 18, т. 3 от Наредба № 33/03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на РБ - санкционирани на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗАВП, но не води до отпадане на задължението на превозвачите да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за психологическа годност. Сочи, че съгласно пар. 6 на Преходните разпоредби на наредбата, валидните удостоверения за ПГ, издадени преди влизане в сила на наредбата, стават безсрочни и запазват валидността си при условията на пар.2, т.4 относно чл. 8, ал.7, т.е. безсрочни стават и удостоверенията, издадени преди това и валидни към тази дата, което обхваща всички удостоверения с дата на издаване в периода от 21.10.2019г. до 21.10.2022г. (включително), докато в настоящия случай превозвачът бил допуснал извършване на превоз с водач, който не притежава валидно УПГ към датата на превоза.

Излага подробни съображения за липса на противоречие между националното законодателство и общностното право, тъй като Директива № 2006/126/ЕО относно свидетелствата за управление на превозни средства въвежда „минимални стандарти за физическа и умствена годност за управление на превозно средство“ /т. 9 от Преамбюла/, докато Законът за автомобилните превози и Наредба № 36/1999 г. уреждат специфични обществени отношения на вътрешни и международни превози на пътници и товари и поради тази причина въвеждат различни нормативни предпоставки за осъществяване на подобна обществена дейност за разлика от всички останали водачи, управляващи превозни средства. Претендира решението на СРС да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В условие на евентуалност, претендира за спиране на производството на основание чл. 229, ал.1, т.4 от ГПК във вр. с чл. 631, ал.1 от ГПК, във връзка с образувано пред Съда на Европейския съюз дело № С - 227 с въпроси - „...Дават ли нормите на директивата възможност на държавите - членки да изискват от водачите, управляващи превозни средства от категории С, СЕ, С1, С1Е, D, DE, D1, D1Е да преминават медицински прегледи, които да установяват тяхната психическа и умствена годност през интервали от време, по - къси от срока на валидност на свидетелството за управление на МПС и в тази връзка да изискват отделен документ (различен от СУ), който да удостоверява годността им или притежанието на валидно свидетелство за управление на МПС от посочените категории удостоверява психическата и умствена годност на водача, тъй като тази годност е вече установена при издаването, съответно при подновяването на свидетелството за управление...“.

Ответникът „ПАРАДОКС КОНСУЛТ 90“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], „М. школа“ № 15, ет. 5, оспорва жалбата в писмен отговор от 28.09.2023 г. и в о.с.з. чрез адв. П.. Намира изложените в касационната жалба основания за ирелевантни с оглед отмяната на НП поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до нарушаване правото на защита на санкционираното лице. Излага подробни съображения за противоречие на Наредба № 36/15.05.2006 г. с Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета. Претендира за оставяне в сила на решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, възприетата по реда на чл.220 АПК фактическа обстановка, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна СРС е приел, че на 02.12.2022 г. в сградата на РД „АА - [населено място] по отношение на предприятието превозвач „Парадокс Консулт 90“ ООД била извършена планова проверка, възложена по силата на Заповед № РД-12-3473/02.12.2022 г. на директора на Дирекцията, който наредил на екип от инспектори в състав от свидетеля Н. Ч. и Д. Ц. да осъществят комплексна инспекция на дейността на превозвача за периода от 01.11.2021 г. до 30.10.2022 г. Резултатите от проверката били отразени в констативен протокол от същата дата. Установено било, че дружеството разполага с Лиценз на Общността за извършване на международен автомобилен превоз на товари № 22764, валиден до 07.12.2030 г. В хода на проверката били представени списък на водачите и пътните превозни средства, с които се извършва дейността, както и копие на трудов договор № 97/02.03.2022 г., с който Б. И. бил назначен в дружеството на длъжност „шофьор на товарен автомобил“ на пълно работно време. От представените пътни листове било установено, че водачът И. е извършвал обществен превоз на товари с товарен автомобил марка „Рено“, модел „Мидлум“ с рег. С. в периода от 01.11.2021 г. до 30.10.2022 г., в който е полагал работна сила през общо 17 дни. Б. И. притежавал СУМПС от Кралство Испания, издадено на 13.02.2018 г., валидно до 11.03.2028 г., с придобити категории В, С1, С, ВЕ, С1Е, СЕ. На И. не било издавано У ПГ от И..

Предвид горното свидетелят Н. Ч. на длъжност старши инспектор към РД „АА“ - [населено място] приел, че с извършването на превоз на товари в периода от 02.03.2022 г. до 30.10.2022 г. от водача Б. И., без последният да притежава валидно удостоверение за ПГ, дружеството - жалбоподател е нарушило разпоредбата на чл.7а, ал. 2, пр. 3-то ЗАвПр. За посоченото нарушение свидетелят Ч. съставил АУАН с бл. № 331945 от 02.12.2022 г., въз основа на който било издадено обжалваното пред СРС НП.

Въз основа на приетата за безпротиворечива доказателствена съвкупност решаващият съд е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица и при спазване на сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН. Съдът е обосновал допуснато съществено процесуално нарушение при описание на вмененото административно нарушение и по-конкретно - при посочване на неговата дата, допуснато от актосъставителя в АУАН и впоследствие - възпроизведено в издаденото НП. Приел е, че според съдържанието и на двата документа нарушението е извършено „в периода от 02.03.2022 г. до 30.10.2022 г.“, но без да са посочени конкретни дати, на които е извършен автомобилен превоз на товари. От съставения констативен протокол за назначената на „Парадокс Консулт 90“ ООД комплексна проверка е направил изводи, че инспекторите са били снабдени с пътни листове, въз основа на които са заключили, че за периода на действие на трудовия договор водачът Б. И. е полагал работна сила през общо 17 работни дни. Подобни констатации липсвали както в АУАН, така и в оспореното наказателно постановление, чието съдържание не давало никаква яснота относно релевантните обстоятелства, включени в предметния обхват на делото и на присъщите на деянието обективни характеристики, тъй като последното се характеризирало с изпълнително действие по осъществяване на превози на пътници и товари, каквито не били фиксирани нито във времево, нито в

пространствено отношение в АУАН и НП.

Така допуснатото нарушение имало за последица нарушение на разпоредбата на чл. 18 ЗАНН, тъй като всеки път, когато се осъществява превоз на товари, дружеството би реализирало състава на административното нарушение по чл. 7а, ал. 2, пр. 3-то ЗавПр, за което би следвало да му се наложи отделно административно наказание. Вместо това обаче актосъставителят е счел, че е налице едно „продължено“ нарушение, за което следва да се наложи едно административно наказание.

В допълнение е посочил, че неяснотата на административнонаказателното обвинение се задълбочава и от посочената санкционна разпоредба на чл. 96г, ал. 1 предл. 2 ЗавПр, която предвижда санкциониране на превозвач, който назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени със ЗавПр и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари. Т.е. изпълнителното деяние на нарушението се осъществява или с назначаването на работа на такъв водач, или с допускането му да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари. С АУАН и НП обаче отговорността на превозвача "Парадокс Консулт 90" ЕООД била ангажирана за това, че е "извършил" превоз на товари. Така не ставало ясно дали отговорността на въззивника е ангажирана за това, че е назначил на работа водач, който не отговаря на изискванията за психологическа годност, или за това, че е допуснал такъв водач да осъществява превоз на товари.

По-нататък СРС е приел, че в АУАН и НП не било посочено кое конкретно задължение във връзка с изискуемото издаване на удостоверение за психологическа годност било нарушено, тъй като нито в АУАН, нито в НП имало позоваване на Наредба № 36 от 15.05.2006 г. или на нейни разпоредби, които уреждат конкретни задължения на водачите. Изложеното обосновавало съществена непълнота в дадената правна квалификация на нарушението в противоречие с изискването за отразяване на всички факти, относими към елементите от състава на нарушението. Това ограничавало правото на нарушителя да разбере за нарушение на кои разпоредби е ангажирана административнонаказателната му отговорност, което било самостоятелно нарушение на процесуалните правила, имащо характер на съществено такова, и обуславящо отмяната на атакуваното наказателно постановление.

В обобщение е приел, че посочените нарушения са съществени такива и пораждат неяснота в административнонаказателното обвинение, срещу което жалбоподателят следва да организира защита си, и чиято законосъобразност и основателност е предмет на изследване в производството по съдебен контрол, което налагало отмяна на атакуваното наказателно постановление само на това основание, без да се налага изследване на спора по същество.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 94-и състав е валидно, допустимо и правилно.

Изводите на районния съд за допуснати в административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения се споделят от касационния състав. Вменената за нарушена разпоредба на чл. 7а, ал. 2, предл. 3 от ЗавПр въвежда общо

задължение за лицензираните превозвачи да извършват превози на пътници или товари само с водачи, които отговарят на изискванията за психологическа годност, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. За да се ангажира отговорността на превозвача по този текст, той трябва или "да назначи на работа" водач, който не отговаря на посочените изисквания, или "да допусне" такъв водач да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, каквото тълкуване следва от санкционната норма на чл.96г, ал.1 от ЗАвтПр – който назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер 3000лв.

В конкретния случай, както правилно е приел районният съд, отговорността на дружеството е ангажирана за това, че е извършило международен превоз с водач, неотговарящ на посочените изисквания - действие, непопадащо в хипотеза по чл. 96г, ал. 1 от ЗАвтПр. Липсва изрично посочване на действията или бездействията, с които превозвачът е извършил нарушението при обоснована констатация на СРС, че проверяващите са разполагали с пътни листа относно конкретните дати на осъществен от И. превоз. Вместо това, в АУАН и НП е посочено, че водачът Б. И. И. е назначен на 02.03.2022 г. с трудов договор № 0097 от 02.03.2022 г., а е вменено нарушение, че „превозвачът е извършил превоз в периода от 02.03.2022 г. до 30.10.2022 г. от водача Б. И. И. без да притежава валидно УПГ“. Така извършеното описание на нарушението, освен, че сочи на липса на конкретна дата на неговото извършване – дата на осъществен превоз, води и до неяснота в повдигнатото административнонаказателно обвинение – дали водачът е назначен на работа (с оглед отбелязаното 02.03.2022 г.) или е бил допуснат да управлява ППП (с оглед периода от 02.03.2022 г. до 30.10.2022 г.) без валидно УПГ, но без конкретизиране на датите на превоза.

Изложеното правилно е възприето от въззивния съд като съществено процесуално нарушение на чл.42, ал.1 т.3 и т.4 и на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, накърняващо правото на защита на уличеното лице, каквито съображения са изложени в жалбата му до СРС. Привлеченото към административнонаказателна отговорност лице трябва да е в състояние да разбере какви са фактите, които са му вменени и срещу какво следва да се защитава. С оглед на конкретните действия и бездействия, осъществяващи състава на административното нарушение, се определят сроковете за образуване и провеждане на административнонаказателното производство. Въз основа на доказателствата за тези именно действия се установява извършването на нарушението, съответно се извършва и преценката за обоснованост и законосъобразност на наказателното постановление по същество.

В конкретния случай, това описание обосновано е възприето от решаващия съд като „лаконично и неясно“: „На 02.12.2022 г., около 15:10 часа, в РД АА [населено място], след извършена комплексна проверка по Заповед №РД-12-3473 от 02.12.2022 г. на директора на РДАА на превозвача „ПАРАДОКС КОНСУЛТ 90“ ЕООД, притежаващ Лиценз № 22764 за обществен превоз на товари в Общността, превозвачът е извършил превоз на товари в периода от 02.03.2022 г. до 30.10.2022 г. от водача Б. И. И. без да притежава валидно УПГ. Водачът е назначен на 02.03.2022 г.“.

Непълнотата и несъответствието между описанието на нарушението от фактическа страна и санкционната норма правилно е възприето от съда като съществено

процесуално нарушение в административнонаказателното производство, неотстранимо на етапа на въззивното обжалване, което е самостоятелно и достатъчно основание за отмяна на наказателното постановление без разглеждане на спора по приложението на материалния закон.

В идентичен смисъл са: Решение № 36 от 21.02.2023 г. по а. н. д. № 5/2023 г. на Административен съд (АС) В., Решение № 1154 от 04.08.2023 г. по а. н. д. № 1327/2023 г. на АС Варна, Решение № от 27.04.2022 г. по а. н. д. № 86/2022 г. на АС Сливен, Решение № от 25.02.2022 г. по а. н. д. № 10032/2022 г. на АС Велико Търново.

При това положение, искането за спиране на производството до произнасянето на Съда на ЕС по преюдициалното запитване, по което е образувано дело С-227/22, е безпредметно. За резултата от спора са ирелевантни евентуалните отговори на Съда на ЕС, тъй като те се отнасят до въпроси относно приложимостта на нормите, предвиждащи установяването и доказването на психологическата годност, тоест до проверката за правилното приложение на материалния закон, каквато в случая не се извършва предвид установените съществени процесуални нарушения.

Като е достигнал до идентични правни изводи, районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона. На основание чл.222, ал.1 АПК, вр. чл.63в ЗАНН, е дължимо оставянето му в сила.

При този изход на спора и съгласно чл.63д, ал.1 ЗАНН ответникът по касация има право на сторените в производството пред АССГ разноски, но поради липса на искане в тази насока разноски не се присъждат

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 3940 от 20.08.2023 г. по нахд № 5969/2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.